

BANDA

PROGRAMA

3

20 DE NOVEMBRE

SALA 1 PAU CASALS

URBAN REQUIEM

JOSÉ MICÓ I BCN SAX QUARTET

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA DE MÀ

DAVID MASLANKA

(New Bedford, Massachusetts 1943 – Missoula, Montana 2017)

RÈQUIEM

(2013) – 11'

OSCAR NAVARRO

(Novelda, Alacant 1981)

III CONCERT PER A CLARINET I BANDA SIMFÒNICA

(2017) – 22'

José Miguel Micó, clarinet solista

PAUSA 20'

MICHAEL COLGRASS

(Chicago 1932 – Toronto 2019)

URBAN REQUIEM

(1995) – 28'

BCN Sax Quartet

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

JOSÉ MIGUEL MICÓ, CLARINET

BCN SAX QUARTET: DAVID SALLERAS, SAXO SOPRANO · MARTA ROMERO, SAXO ALT · JOAN SOLER, SAXO TENOR · DANI MOLINA, SAXO BARÍTON

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA, DIRECCIÓ

CLARINETS Natàlia Zanón, solista / Joana Altadill / Eduard Betes / Valeria Conti / Àngel Errea / Joan Estellés / Victòria González / Montserrat Margalef / Manuel Martínez / José Joaquín Sánchez / Antonio Santos / Joan Tormo / Laia Santamaria* / Javier Vilaplana, requint / Martí Guasteví, clarinet alt / José Vicente Montesinos, clarinet baix SAXÒFONS Teresa Gómez*, soprano / Maurici Esteller, alt / Gemma Torralbo*, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor / Ernest Orts*, baríton FLAUTES Manuel Reyes, solista / Carme Arrufat / Paula Martínez, flautí OBOÈS Pilar Bosque, solista / David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès FAGOTS Daniel Ortuño, solista / Xavier Cervera / Laura Guasteví, contrafagot TROMPES Oleguer Bertran, solista / Claudia Cobos, solista / German Izquierdo / Manuel Montesinos / Miguel Zapata TROMPETES I FISCORNS Jesús Munuera, solista / Patricio Soler, solista / Maurici Albàs / Santiago Gozálbez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador / Susana Marco* TROMBONS Emilio Almenar / Francesc Ivars / Héctor Penades / Francisco Palacios, baix BOMBARDINS Rubén Zuriaga, solista / David Pantín TUBES Toni Chelvi, solista / Francisco Javier Molina VIOLONCELS Jordi Claret* / Esther Vila* CONTRABAIXOS Enric Boixadós / Noemí Molinero TIMBALES Ferran Carceller, solista PERCUSSIÓ Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol / Alejandro Llorens / Mario Garcia* / José Vicente Espinosa* ARPA Laura Boschetti* PIANO Jordi Farran*

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola

COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel

ENCARREGAT DE LA BANDA Montserrat Margalef

ARXIVER Àlex Fernández

SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

* Col·laborador/a

COMENTARI

per Àlex Fernández

La reflexió sobre la mort ha experimentat una gran renovació en el darrer segle. El repertori per a banda n'ha recollit el testimoni, i el programa que us presentem avui així ho reflecteix. Integrat per dos potents rèquiems amb plantejaments molt diferents –i, enmig, un caramel de concert per a clarinet que, d'alguna manera, és un rèquiem disfressat–, aquest programa suposa reblar el clau a l'eix central de la temporada: mort o retorn.

El rèquiem contemporani és una obra molt oberta, formalment flexible i dessacralitzada que, sense perdre la profunda vessant espiritual, va més enllà dels seus orígens, lligats a l'ofici litúrgic celebrat per al repòs dels difunts. Les dues guerres mundials van empènyer l'evolució d'aquesta forma musical, i David Maslanka, a la partitura amb què obre el concert, hi dibuixa un cant a favor del pacifisme i la convivència. Escrita en record de les víctimes de l'holocaust, planteja un interrogant: si la història no admet canvis, però la mort, la ràbia i la impotència romanen als nostres cors, com podem redimir-nos? Maslanka planteja confiar en la música com a bàlsam.

Urban Requiem, per contra, s'inspira en els contrastos de la vida a la ciutat. Michael Colgrass va ser bateria en diferents formacions, i el seu estil eclèctic i heterodox traspua per la peça. En destaca el tractament del quartet de saxòfons solista: plegats emulen la intensitat de les veus d'un rèquiem convencional i quan intervenen per separat esdevenen personatges amb trets diferenciats. Colgrass confereix al concert un caràcter coral i dialogant en el qual els solistes s'integren a l'ecosistema que els envolta, així com el ciutadà anònim es perd i es fusiona amb la metròpolis.

En canvi, el *III concerto per a clarinet* d'Óscar Navarro, cinematogràfic i grandiloqüent, recupera el format clàssic del gènere: música per al lluíment del solista. Darrere, però, d'aquesta aparença lleugera, s'hi amaga una història de dolor. David van Maele, clarinetista que va estrenar l'obra, va patir la defunció del seu fill de vuit anys. Així, l'espectacular cadència inicial representa les lamentacions dels pares i el temps lent simbolitza un somni en el qual la família es retroba.

L'ésser humà és capaç del millor i del pitjor. De renàixer de les cendres quan ha tocat fons, de trobar la comicitat i l'humor dins les pròpies misèries. Però, sobretot, disposa del meravellós poder de crear, de sublimar a través de l'art. Per això gaudim d'una banda de música a la ciutat. Perquè cada setmana recordem que la música ens fa retrobar la bellesa, transcendir i intuir que, per uns minuts, tot té sentit.

PRINCIPAL MITJÀ PATROCINADOR

EL PUNT AVUI⁺